

CSV Apeldoorn grote winnaar na duel DETO-Lunteren

Na een twintigtal blessurebehandelingen op een hard en hobbelig veld had scheidsrechter Huis in 't Veld beide strijdende partijen werkelijk op unieke wijze tot de eindstreep gebracht. DETO en Lunteren schoten er echter niets mee op en zo werd CSV Apeldoorn de grote winnaar van de negentiende speelronde. Hoe anders had het gekund en eigenlijk ook gemeeten? DETO wist de ruime voorsprong, al verkregen na ruim een half uur spelen, niet in stand te houden. De aan Lunteren toegekende strafschop in de extra speeltijd gooide DETO roet in de ogen, zodat het uitzicht op het kampioenschap voorlopig weer even is verdwenen.

De omstandigheden leken zo gunstig, maar schijn bedriegt. Uit de wind staande met een heerlijke voorjaarszon op het gelaat leek niets een aantrekkelijke voetbalmiddag in de weg te staan. Bovendien waren DETO en Lunteren de directe belagers van koploper CSV Apeldoorn. De voetballers wisten echter beter. De wind en de reeds genoemde terreinomstandigheden waren de spelbrekers voor een goede pot voetbal. Het duel was nog maar slechts drie minuten oud of Gerhald Botter moest Henri ten Napel vervangen. Met een behoorlijke neusblessure moest laatstgenoemde het speelveld verlaten. Het was het begin van een hele reeks spelonderbrekingen. Als speler en toeschouwer lukt het dan niet om lekker in de wedstrijd te komen. Het vroege doelpunt van DETO (achtste minuut) werd gemaakt door de vrijstaande Christiaan Oude Mulders. Hij mocht vanaf zo'n twintig meter doeltreffend uithalen. Lunteren, toch al niet een ploeg die bekend staan om zijn offensieve daden, stelder er niets tegenover in de eerste helft. Enkele afstandsschoten zijn de enige vermeldenswaardigheden, maar ze misten de precisie. DETO kwam zelfs op een comfortabele 2-0 voorsprong door Willian Swienink. Hij anticipeerde goed op een op het oog afgeslagen aanval. Hij speelde zichzelf prachtig vrij, dreigde bijna in een onmogelijke hoek te

- Henri ten Napel: neusblessure -

val gaan zoeken en de ploeg van DETO-coach Hans Bossink zou via snel uitgevoerde counters de score simpel kunnen uitbouwen. De tweede helft was al weer ruim een kwartier gespeeld voordat er iets noemenswaardigs was te vermelden. Het schot van Ferdi van de Berg van Lunteren ging net voorbij de kruising en de direct daaropvolgende tegenaanval bracht Patrick Webbink in een

de onoverbrugbare 3-0 op zijn schoen te hebben. Na de laatste man te hebben uitgespeeld kon hij alleen op doelman Jacco Zipp afgaan. De speler van Lunteren struikelde warempel over zijn eigen lange benen. Even later bracht Willian Swienink Boy JhanJhan in stelling en zijn lob verdween net over het doel. De tijd schreed voort in het voordeel van DETO en er was geen vuiltje aan de lucht. Toch braken toen de hectische slotminuten aan. Aissam Rahini kreeg het op zijn heupen. Na drie verdedigers van DETO te kijk te hebben gezet, schoof hij de bal onhoudbaar in de verste hoek: 2-1. Lunteren perste er een alles of niets offensief uit, wat uiteindelijk de voor onmogelijk gehouden 2-2 opleverde. De voorzet van de linkerkant werd door de vallende Boy JhanJhan gekeerd. Dat hij de bal op een ongelukkige manier tegen zijn arm zou hebben gekregen werd slechts alleen door de scheidsrechter geconstateerd. De strafschop in de extra tijd werd door Erwin Kuppen feilloos benut. Een remise tussen twee ploegen die er beide niets mee opschieten, maar gezien het wedstrijdbeeld ook niet meer verdienden. Zo loopt CSV Apeldoorn intussen stiekem weg van de eens zo grote groep 'koplopers'.

Excelsior'31 - DETO

DETO wacht a.s. zaterdag de zware uitwedstrijd in Rijssen tegen het nog altijd niet veilige Excelsior'31. In het eerste duel werd DETO op agressie afgebluft door een gretige ploeg. Het schokeffect van de nieuwe trainer Frans Zelle had gewerkt. DETO wil sportief revanche en zal vanaf het beginsignaal geconcentreerd en met een geweldige inzet moeten spelen. Puntverlies zal voor beide ploegen grote gevolgen kunnen hebben. DETO en Excelsior zullen dus voor de winst gaan en dat kan dit beladen

VVCourant
11/04/02
tekst
Hans
Kaspers
Fayer.